

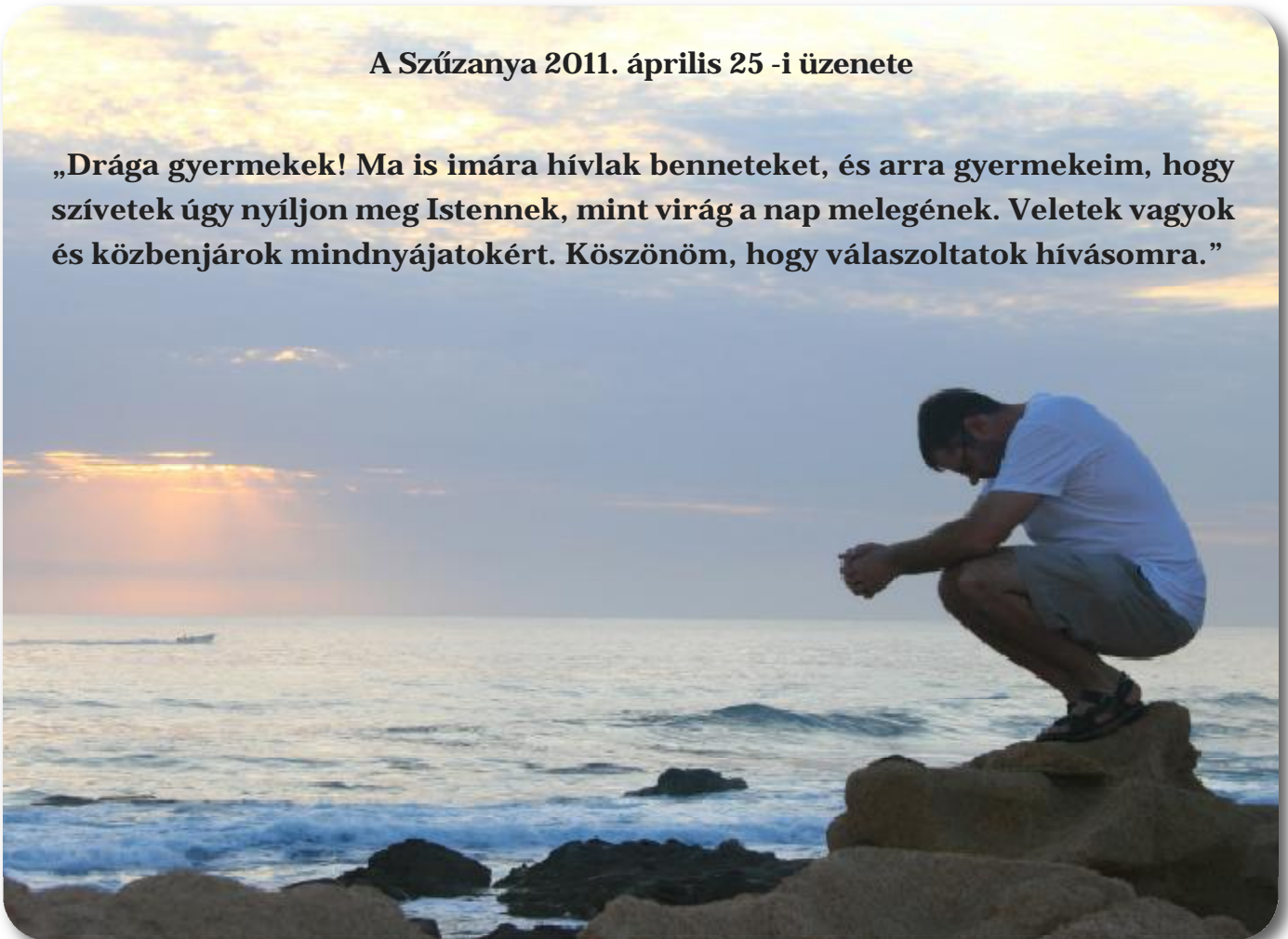
MEDJUGORJE HANGJA

2012. Május

Nr. 52

A Szűzanya 2011. április 25 -i üzenete

„Drága gyermekek! Ma is imára hívlak benneteket, és arra gyermekeim, hogy szívetek úgy nyíljon meg Istennek, mint virág a nap melegének. Veletek vagyok és közbenjárok mindnyájatokért. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Medjugorje, 2012. május 2.
Mirjana által adott üzenet

„Drága gyermekek! Édesanyai szeretettel kérlek benneteket, adjátok kezeteiket nekem, engedjétek, hogy vezesselek titeket. Édesanyaként szeretnék megmenteni benneteket a békétlenségtől, a két-ségbeeséstől és az örök száműzetéstől. Fiam kereszthalálával megmutatta mennyire szeret titeket. Értetek és bűneitekért feláldozta magát. Ne utasítsátok el az Ő áldozatát és ne okozzatok neki újra szenvedést bűneitekkel. Ne zárjátok be magatokat előtt a mennyország ajtaját. Gyermekeim, ne vesztegessétek az időt. Semmi sem fontosabb a Fiamban való egységénél. Segíteni fogok nektek, mert a Mennyei Atya küld, hogy együtt mutassuk meg a kegyelem és az üdvösség útját azoknak, akik nem ismerik Őt. Ne legyetek kemény szívűek! Bizzatok bennem, és imádjátok Fiamat. Gyermekeim, nem élhettek pásztorok nélkül. Minden nap imádkozzatok értük. Köszönöm nektek.”

Nyíljon meg szívetek Isten felé!

Ljubo Kurtović atya gondolatai a Szűzanya áprilisi üzenetéhez

A Boldogságos Szűz Mária múlt havi üzenetében a szentségben való növekedésre hívott. Az imádság jó eszközünk ezen az úton, de itt nem az alkalmoszerű imáról van szó, hanem olyan imádságról, mely életünk szükségletévé vált. Ahogyan testünknek táplálékra és levegőre, ugyanúgy lelki életünknek imára van szüksége.

Ebben az üzenetében is imára hív Szűz Mária, mely lelki növekedésünk megkerülhetetlen eszköze. A természetből vett egyszerű képet használ, a virág példáját, amelynek melege van szüksége ahhoz, hogy növekedni tudjon és teljes pompájában és szépségében tündökölhessen. Így van a mi szívünkkel is, amelynek Isten melegségére, kegyelmére és szeretetére van szüksége, ahhoz, hogy teljes szépségében ragyoghasson, mert szívünk Isten képére teremtett.

A természet a téli nyugalom után, tavasszal ébrednek és nyiladozni kezd a nap melegének hatására. Minden növekedésnek indul és felragyog teljes szépségében. Valahogy így történik ez lelki életünkben is. Vannak az életünkben hideg, téli, fájdalmas és csalódással teli pillanatok is, de ekkor szívünk mélyén azt is érezzük, hogy ez az állapot nem tarthat örökké. Sejtjük, hogy majd felragyog a napfény és elérkezik a világosság, mely szétoszlatja a sötétséget. Így történt ez Jézus tanítványaival is. Ők is megélték a Jézussal való élet szépségét. Látták és megtapasztalták mindenhatóságát és számos csodáját. Kiváltságos helyzetben érezték magukat amiatt, hogy ilyen közel lehetnek Jézushoz. Aztán sokk és hűtlenség. Ez a Jézus, aki ilyen hatalmas volt, felmegy a keresztre. Kigúnyolták és elvetették. Tanítványai félelmükben szertefutnak. Jézus halála után bennük is halál és sötétség uralkodott. Nem ők keresik Jézust, hanem a Feltámadott keresi őket. Félelemmel tel-

ve, zárt ajtók mögött talál rájuk. De nemcsak az ajtók voltak zárva, hanem szívük is. A Feltámadt Jézus találkozik velük fájdalomukban és bezárkózottságukban. Megnyitja szemüket, emlékeztetve őket arra, ami az Írásokban róla szól. De nemcsak a szemüket, hanem szívüket megnyitja is és betölti őket a fény. „Hát nem lángolt a szívünk - mondták -, amikor beszélt az úton és kifejtette az Írásokat?” (Lk 24,32)

Sajnos megtörténik, hogy az ember a negatív tapasztalatok és sebek miatt, melyeket hordoz, bezárja szívét. Az ember lelki értelemben is foroghat önmaga illetve a sebei körül. Ez történt Jézus tanítványaival is. A félelem beférkőzött a szívükbe, megakadályozva őket abban, hogy találkozzanak másokkal és az élettel. Azt gondolták, hogy Jézus már nincs többé, és úgy érezték, hogy elveszítették a talajt lábuk alól. A feltámadt Jézus nem engedte meg, hogy tanítványai bezárkózzanak félelmükbe és sebekbe. Ő beteljesíti ígérését. Megígérte, hogy nem hagy árván bennünket. Megkereste őket, és találkoztak az emmauszi úton, de ugyanígy megtalálta őket a zárt ajtók mögött is. Belépett a sebekbe. A Feltámadott Jézusnak is voltak sebei, melyeket megmutatott tanítványainak. A Feltámadott „sebzett” marad. Ezek a sebek azonban új értelmet és jelentést kapnak, megdicsőült sebek, melyek üdvösséget és gyógyulást hoznak.

„A gyöngy sebzett kagylóban születik. A mardosó fájdalom alakítja drágagyönggyé.” Krisztus sebeitől az üdvösség forrása fakadt számunkra. A Feltámadott sebei azt tanítják nekünk, hogy a mi sebeink is igazgyönggyé válhatnak. A Feltámadott velünk is úgy szeretne találkozni, mint tanítványaival. Ő nem szeretné, hogy sebeink, negatív tapasztalataink és csalódásaink miatt bezárjuk szívünket. Csak az az orvos tud igazán

gyógyítani, aki maga is sebzett – mondták a régi görögök. Ahol erős vagyok, ott mások nem tudnak elérni engem, de ahol az igazi énemben megtört vagyok, ott tud megérinteni Isten és az emberek is. Itt találkozom az igazi énemmel, azaz a képpel, melyet Isten rólam alkotott.

Szűz Mária szeretné megnyitni szemünket, hogy felismerjük, szívünk olyan, mint a virág, melynek melegségre van szüksége, nekünk pedig Isten kegyelmére és szeretetére, mert egyedül ez képes átfórnálni, és új életet ajándékozni szívünknek.

Ahhoz, hogy a növény fejlődni tudjon, szükséges előkészíteni a talajt, beleültetni, meglocsolni, és ez így van a mi szívünkkel is. Nem létezik varázspálca a szív megnyitására. Csak feltételei vannak, melyeket az ember teljesíthet, és azután türelemmel kell várakoznia. Ezek a feltételek: fegyelmezettnak kell lenni az imában, vagyis minden nap időt szakítani, megfelelő helyet találni az imára, elmélkedni a Szentírás szavain, csendben maradni, kötött imát is mondani és megosztani tapasztalatainkat másokkal.

A szív Isten felé való nyitottságának jelei: a béke és az öröm. Amikor a tanítványok találkoztak a Feltámadottal és hallották szavait: „Békesség nektek”, békét és örömet éltek meg. Ez volt a jele annak, hogy valóban találkoztak a Feltámadottal. Mi is találkozhatunk és találkoznunk is kell az imában Jézussal.

Könyörögjünk

Hozzad fordulunk, Szűz Mária, aki kegyelemmel teljes vagy és hálát adunk neked, mert te a türelem és a hűség édesanyja vagy és jelenéid által jelen vagy az életünkben. Köszönjük, hogy nem szűnsz meg közbenjárni értünk. Köszönjük, hogy mélyen vágysz arra, hogy a mi szívünk is megnyíljon Isten szeretetére, amelyre te teljesen nyitott vagy. Járj közbe értünk, hogy mi is egyek és állhatatosak legyünk az imádságban, és így Jézus ígérete beteljesedhessen életünkben, hogy a Szentlélek által elnyerjük az isteni élet ajándékát, amely megvilágosít és lelkesíti bennünket. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*

Keressétek mindenekelőtt Isten országát és a többi megadatik nektek!

Imádkozzuk a harmadik dicsőséges titkot: a Szentlélek leszállását. Megkísér-
reljük úgy imádkozni, ahogyan a Szűz-
anya kívánja. Sokszor ismételte el, hogy
nem jól imádkozunk és hogy köteles-
ségből imádkozunk. Akkor imádkozunk
jól, ha Istent keressük, ha erős vágyat
érezünk Isten iránt. Próbáljuk meg tehát
ezt a titkot valóban belső szükséglettel
imádkozni, hogy Istennel találkozzunk,
hogy kívánjuk Őt, hogy a most mon-
dandó imádságban minden kiejtett szót
átérezzünk.

Figyeljetez ide: nagyon fontos, hogy
a szavak, amelyeket mondunk, ne le-
gyenek elsietett szavak, hanem olyan-
ok, amelyeket lelkünknek mondunk,
hogy azokat bensőnkben érezzük, hogy
belső visszhangot érezzünk, és fontos
megértenünk, hogy csak az imádság ké-
szít fel minket arra, hogy megértsük a
Szűzanya által mondott üzeneteket.

Kezdjük el tehát énekel... Mia-
tyánk... Csütörtökön rendszerint a Szűz-
anya üzenetet mond az egyházközség-
nek. A legutóbbi, május 30 -i üzenet így

hangzik: „**Drága Gyermekek! Ma arra
hívlak meg benneteket, hogy szívből
imádkozzatok. Az imádságok, drága
gyermek, a ti mindennapi tápláléko-
tok, különösen most, amikor a nehéz
munkáktól annyira elfáradtatok, hogy
nem tudtok szívből imádkozni. Imád-
kozatok és akkor legyőzitek fáradtsá-
gotokat. Az imádság örömtökre és pihe-
nésekre fog szolgálni. Köszönöm, hogy
követtétek hívásomat!**”

Mint látjátok, a Szűzanya továbbra
is ad üzeneteket az egyházközségnek,
de az egyházközség nem csupán Med-
jugorje: medjugorjei hívek most az
egész világon vannak, mindazok, akik
követni akarják azt, amit a Szűzanya
mond. A Szűzanya az ünnepek körül és
különböző más alkalmakkor is küld üze-
neteket, így mutatja az embereknek az
utat, hogyan kell viselkedniük, hogyan
kell a hit életét élniük.

Ki szeretném vonni az üzenetek és
a titkok lényegét mindabból, amit a lát-
nokok mondanak nekünk, de mindab-
ból is, amit a látnokok nem mondanak

Újabb helyen szivárog folyadék a medjugorjei Feltámadt Krisztus- szoborból

A bronzszobor egyik térdéből 2001
óta vízszerű folyadék szivárog; most a
másik térd fölött is – szemtanúk szerint
az eddiginél erősebb – szivárgás indult.
A szivárgás tizenegy éve érzékelhető,
bár voltak rövidebb-hosszabb idősza-
kok, amikor elapadt. 2010-ben például
olyan időszakban szűnt meg, amikor
Medjugorjében igen sok eső esett; ez
még valószínűtlenebbé teszi azt az el-
méletet, hogy a szobor belsejébe jutó
esővíz jelenne meg cseppenként a fém-
felszínen.

A zarándokok kendőkkel törlik le az
előtűnő cseppeket. Értesülések szerint a
folyadékot laboratóriumi vizsgálatnak
is alávetették, egyesek szerint emberi
könnynek bizonyult, de a vizsgálat té-
nyét sem a Vatikán, sem a medjugorjei
plébánia nem erősítette meg. Szemta-
núk több olyan esetről is beszámolnak,
amikor az áttetsző folyadék vörös szí-
nűnek látszott a kendőn.

A Feltámadt Krisztus-szobor Andrej
Ajdic Feltámadás című ezüstszobrának
másolata, amelyet a művész II. János
Pál pápának ajándékozott 1996-os szlo-
véniai apostoli látogatása alkalmából –
írja a Medjugorje Today.

Magyar Kurír 2012.05.10.

2012. április statisztikai adatai

Kiszolgáltatót szentostyák
száma: 183 500

Koncelebráló papok száma:
3 417

(naponta 113)

Fotó: Pár Róbert

nekünk, de láthatjuk és érezhetjük. Különösen arra szeretnék utalni, amit a Medjugorjéba jött zarándokok megélnék. Az elmúlt héten különböző olasz zarándokoknak azt mondtam: úgy tűnik nekem, hogy magatartásuk Istennel és a Szűzanyával szemben megváltozott.

A jelenések kezdetén az idejött emberek megtértek, nagyon erős, mély megtérések történtek. Gondolkoztam azon, hogy miért történt így, az elején, ilyen mély módon és miért nem történik most mindenki számára és erre választ találtam a szívemben, az emberek gyóntatásakor megélt gyakorlatban. Az oka az, hogy sokan áthelyezték a lelki élet központját: a központba saját magukat helyezték és Isten és a Szűzanya valahol a periférián, a szélén van. Lásuk, hogy ez mit akar jelenteni.

Ha valóban meg akarjuk élni a Szűzanya és Isten jelenlétét és annak gyümölcseit be akarjuk gyűjteni, akkor el kell fogadnunk a Szűzanya által hozott hírt, annak lényegét. Sokan közületek hallottak beszélni és írni Medjugorjéről és a jelenésekről: sokan azért jönnek, mert hallották, hogy itt ez a csoda, meg az a gyógyulás történt, ezért azt mondják: „Lehet, hogy én is meggyógyulok!” Tehát ilyen okokból jönnek, ami azt jelenti, hogy kikerültek a perifériára. Jézus azt mondta: „Keressétek mindegyikőtök országát és a többi megadaték nektek”, mivel a központba Istent és a Szűzanyát kell állítanotok.

A Szűzanya által hozott hír a következő: a Szűzanya a mi időnkben megjelent, valóban Isten küldte, hogy az emberiségnek fontos és sürgős dolgokat mondjon. A Szűzanya megjelent mielőttünk és fogadnunk kell őt.

Tudjátok, hogy mit jelent fogadni őt? Hogyan éreznétek magatokat, ha bárki közületek átölelhetné a már elhunyt anyját, apját, testvérét? Hogyan éreznétek magatokat, ha ők most elétek jönnének és azt mondanák: „A természetfölötti élet létezik és sokkal szebb, mint ez a földi élet!”

A Szűzanya elfogadása azt jelenti, hogy valóban komolyan vesszük a hitet, a halált és a feltámadást.

Itt a Szűzanya kinyilvánította önmagát: négy év óta a látnokok látják őt, megérintik, hallják és hallgatják: meg-elevenedett.

Ha komolyan vesszük a Szűzanya jelenlétét, akkor megváltozik a létünk. Nem mehetünk el Medjugorjéból ugyanúgy, ahogy idejöttünk, bárki közületek, akár először jött, akár ötödször, meg kell, hogy változzék, a változásnak feltétlenül be kell következnie, ha komolyan elfogadja a Szűzanya jelenlétét, olyan lényét, aki a túlvilágról jött; annál inkább, amikor a Szűzanya a világ jövőjéről beszél és amikor azt mondja, azért jött, hogy az emberiséggel sürgős dolgokat közöljön, hogy hívja őt. Ha azon gondolkodunk, hogy a Szűzanya miért jelenik meg ilyen hosszú idő óta, azt a

magyarázatot kapjuk tőle: „Ezek a jelenések az utolsó az emberiség történetében.” Ezért a Szűzanyát el kell fogadnunk, komolyan kell vennünk.

Jelenának egy 1983 évi üzenetében azt mondta: „Fogadjatok el engem komolyan”. Amikor Isten az emberek közé jön, nem azért jön, hogy tréfáljon, hanem azért, hogy komoly dolgokat mondjon. Tehát ez az üzenet is hangsúlyozza annak szükségességét, hogy komolyan elfogadjuk a Szűzanyát az üzenetével, a hírével együtt, hogy valóban Istent és a Szűzanyát helyezük üzeneteivel együtt életünk középpontjába. Ez most Medjugorjében azt akarja jelenteni: keressétek mindegyikőtök országát és a többi megadaték nektek. Ha ezt a gyakorlati életben meg akarjuk tanulni, akkor ez azt jelenti, hogy közületek mindenkinek elsősorban a Szűzanya által hozott hírral kell foglalkoznia: ez álljon érdeklődésünk középpontjában. Mindegyikünknek azon kell gondolkoznia, hogy ezt hogyan valósíthatom meg. Mit tehetek? Hogyan lehetek ennek az üzenetnek a hírvívője a világon? Hogyan vihetem el a családomba, az egyházközségembe? Hogyan élhetem meg? Ez kell, hogy naponta foglalkoztasson minket. Ha pedig mi Istennel foglalkozunk, Isten feltétlenül foglalkozni fog velünk. Ő megoldja majd a problémáinkat, de ha mi a saját problémáinkkal vagyunk elfoglalva, akkor nem hagyunk teret Istennek, hogy megoldhassa a mi problémáinkat.

A gyakorlati életben tehát közületek mindegyiknek meg kell kísérelnie, hogy az élete középpontjába a Szűzanyát és üzeneteit állítsa, az imádság segítségével, az elmélkedések és az olvasmányok segítségével. Ezért nem szükséges annyi könyvet olvasnunk a Szűzanya fatimai és medjugorjei jelenéseiről, de össze kell gyűjteni az egyszerű szavakat, a közlést: a békét, a megtérést, az imádságot, a szentségi életet, a böjtöt. Elég ezt összeszedni, nap mint nap élni és ezeket az üzeneteket mindennap elmélyíteni. Mindezeket az üzeneteket, amelyekről a Szűzanya beszél, amelyekről az elmúlt négy évben beszélt, csak az összeszedett imádság segítségével mélyíthetjük el, ha imánk az Isten iránti erős vágyból fakad. De aki imádkozni

akar és el akar mélyülni az imádságban, hamarosan rájön arra, hogy meg kell változtatnia életét, hogy még a családon belüli viszonyokat is meg kell változtatnia, valamit meg kell változtatnia az egyházközségen belül is, mert ha ti valóban elkezditek ezeket az üzeneteket élni, hamarosan meglátjátok, hogy valamennyien kollektív bűnös magatartásban élünk. Ha tehát be akarunk lépni az imádságba, saját magunkat kell megváltoztatnunk, meg kell térnünk. Nem térhetünk meg imádság és böjt nélkül, szentségi élet nélkül, ahogy azt a Szűzanya különféle alkalmakkor hangsúlyozta és ahogy ezen az úton előrehaladunk, a Szűzanya által mondott valamennyi üzenet egy egészé válik és megértjük, hogy az egyik a másik nélkül nem mehet. Ezt a gyakorlati életünkre vonatkozóan mondtam.

Ha el akarjátok mélyíteni ezeket az üzeneteket a mindennapi életben, azt ajánlom nektek, hogy elmélkedjétek minden nap az imádságokon és az evangéliumon. Gyakorlati tapasztalatból tudom, hogy ha egy napig nem elmélkedem a Miatyánkon, ha nem élem át új tartalommal, a Miatyánk hamarosan rutinná válik számomra, üres szóvá. Csak mondom, de nem tudom mit kérek, nem tudom kihez fordulok.

Pedig az általunk mondott, az általunk elvégzett imák átélmélkedése valóban előfeltétele annak, hogy az imádság mélységébe behatolhassunk.

Azoknak, akik tegnap Vitinába jöttek, mondtam, hogy a Szűzanya két lépésre tanított meg minket, amelyekkel az imádságba beléphetünk. Ezek a következők: első a bűn átérzése és elismerése embertársunk előtt; ha a családban rosszul viselkedem, el kell ismernem ezt a családom előtt, meg kell alázkodnom és amikor megbántam, el kell fogadnom Isten bocsánatát.

Nagyon fontos: sokan vannak, akik gyónnak, de nem fogadják el a bocsánatot. Előre futnak a gondolatukkal vagy lelkiismeret furdalás marad bennük: nagyon fontos, hogy a megbocsátásban higgyünk.

Amikor pedig elnyertük Isten bocsánatát, már szabadabbakká váltunk ahhoz, hogy az imádságba beléphessünk.

A második lépésben minden gon-

dunkat Istenre kell bízunk, valóban Istenre kell hagynunk azokat, hogy terhünktől megszabaduljunk.

Ha ezt a két lépést az imádságban naponta megtettük, be fogunk lépni az imádságba; imánk akkor nem valami emberi dolog lesz, hanem a Szentlélek működhet bennünk, mert szabaddá válnunk.

Csak így érthetitek meg a Szűzanya legutóbbi, május 30 -i üzenetét, amikor az üzenetek végén azt mondta: „**Imádkozzatok és így küzdjétek le fáradtságokat. Az imádság számotokra öröm és pihenés lesz.**” Látjátok, mert az imádságban saját magunk felszabadulását, feltámadását kell megélnünk, Jézus Krisztus feltámadását bennünk. A gyakorlati életben azt ajánlom nektek, hogy ezt mindennap, reggel és este tegyétek meg: de ezt ne csak kötelességből tegyétek, hanem azért imádkozzátok, hogy mindegyikötök megkapja táplálékát, mivel az üzenetben megmondták, hogy az imádság legyen mindennapi kenyerünk. Jól tudjátok, ha táplálkozotok, milyen erősek vagytok, meg azt is, hogyan érzitek magatokat, ha két napig nem esztek. Az imádság legyen táplálék: táplálkoznom kell, hogy érezzem magamban a feltámadást, egy belső erőt, hogy a lelki élet, a kegyelem erősebb legyen, mint a rossz, amely engem körülvesz.

Nagyon fontos, hogy egy elméleti vonatkozást megértsünk: gyakran mond-

ják, hogy a Szűzanya jelenései nem köteleznek bennünket, a jelenések valamilyen magánjellegű dolgok, csak azokra kötelezőek, akiknek a Szűzanya megjelenik. Gyakran mondom, hogy ez egy racionális kibúvó, mert ha Isten azt mondja nekünk: „Nézzétek, többek között anyámat adom nektek és küldöm el hozzátok”, mindenképpen kötelezve vagyunk, nem azért, mert a Szűzanya valami újat hoz nekünk, ami nincsen megírva a Szentírásban, hanem azért, mert a kegyelem dinamikáját hozza el nekünk. Ismeritek jól anyáitokat: ritkán hoznak nektek valami újat, de mindennap felébresztenek, hozzák az ebédet, adják a vacsorát. Enélkül a dinamikus szolgálat nélkül éhen veszhetnétek.

Isten a Szűzanyát most azért küldi nekünk, hogy különleges kegyelemben részesítsen bennünket; ezért fogadjátok el ezt a különleges kegyelmet, vigyétek el ezt az üzenetet másoknak is, hogy az emberek el tudják fogadni a Szűzanya jelenlétét. De amikor azt mondom: „Tanúk vagytok!”, nemcsak a szóval tanúsodókról akarom ezzel szólni, hanem az azon gyümölcsök általi tanukat, amelyeket megkaphattok, ha a Szűzanyát befogadjátok.

Az első számú gyümölcs, amelyről a Szűzanya beszél, a béke. Ha ti az isteni békét szívetekben más emberekhez szavak nélkül elvihetitek, gyakran halljátok majd a kérdéseket: „Hogyan lehetséges, hogy boldog vagy? Hogyan

lehet belső békességed? Belső békességed annyi nehézség ellenére?” Nekünk mindenekelőtt élnünk kell a Szűzanya üzeneteit, mert ha csak a szavakat visszük el másoknak és nem éljük azokat, ez azt jelentené, hogy a Szűzanya mozgalmát vagy a Szűzanya óhaját fanatizmusná változtatnánk, mivel a fanatizmus üres szavakon alapuló mozgalom, inkább lelkesedés, de nagyon, nagyon felszínes, anélkül, hogy mélyre hatolna, anélkül, hogy befogadná azokat a gyümölcsöket, amelyekről beszél.

Ebben a vonatkozásban szeretnék valami nagyon fontosat hangsúlyozni: az adományok kérésével kapcsolatban a Szűzanya mindig azt hangsúlyozza, hogy kérjük az alázatosságot, az őszinteséget, a szeretet, az imádság, a böjt adományát. Ez nagyon fontos: ha valóban továbbítani akarjátok az üzeneteket, az alapoktól kell elkezdenetek, az alázatosság magatartásától, a békesség, a szeretet magatartásától, mert ezalatt a négy év alatt megértettük, hogy a lelki élet gyökere - ahogy azt a Szűzanya megmagyarázta nekünk - valóban az egyszerűségben rejlik, az alázatosságban, a szeretetben, az Istenre hagyatkozásban.

Sohasem fogom elfelejteni a Szűzanya szavait, amelyeket a nehéz pillanatokban mondott nekem: **„Imádkozzatok, böjtöljétek, hagyjátok Istent cselekedni.”** Ez a középpont áthelyezése, amikor Isten működik bennünk, amikor nem kell aggódnunk, csak alázatosoknak kell lennünk, teli békességgel, örömmel és szeretettel. Másfelől, amikor a Szűzanya a Sától jövő kísértésekről beszélt, megadta nekünk azokat a fegyvereket, amelyek a Sától távol tartják tőlünk: a buzgó imádságot, az alázatosságot, a testvéri szeretetet.

Figyeljétek jól: ha bennünk van a buzgó imádság, az alázatosság, a testvéri szeretet, az őszinteség, a Sától a közelünkbe sem férközhet, mert nincsen tér közte és köztünk. Ezért szeretném mindnyájatoknak hangsúlyozni, ha követni akarjátok ezt az utat és el akarjátok magatokban mélyíteni ezeket az üzeneteket, próbáljátok mindig a szeretetnek, a békének, az őszinteség-

nek, az alázatosságnak, az Istenre hagyatkozásnak ezt az alapvető magatartását élni. Akkor Isten lesz az életetek középpontja, nem ti! És Isten foglalkozik majd veletek, ha ti is foglalkoztok vele. Egy gyakorlati dolgot szeretnék nektek mondani: ameddig itt vagytok, gyónjatok meg; nem azért, mert Medjugorjében vagytok, hanem azért, mert el akarjátok kezdeni a megtérést; az olyan gyónás, amely nem nyitja meg a megtérés távlatát, nem lehet jó gyónás, mivel a gyónás erre kötelez bennünket. A gyónásban meg kell tennünk elhatározásainkat és folytatnunk kell a gyónást. Ezért azt mondom nektek: gyónjatok meg. De ha ti tegnap vagy ma gyónatok, nem kell a paphoz mennetek, ha nincsen meggyónnivaló bűnötök, hanem helyezkedjétek Isten elé és ez az est legyen számotokra egy meghosszabbított gyónás, amikor szívetekben nagy vágy fakad arra, hogy Isten terveit megvalósítsátok.

Egy másik gyakorlati dolog ez: ne keressétek a látnokokat. A látnokok csak jelek, csak nyilak, amelyek ide irányítanak benneteket a templomhoz. Valóban, a Szűzanya megjelenései idején azt is megértettük, hogy a Szűzanya is nyíllá lett, amely Isten felé mutat. A Szűzanya nem akar maga mellett tartani bennünket, hogy számára legyünk, hanem Isten felé mutatja nekünk az utat, segít nekünk Istent megtalálni. Ezért ne keressétek a látnokokat. A templomban van valakitek, aki nagyobb a látnokoknál, a Szűzanyánál is nagyobb: ez Isten. Nagyon örülnék, de a Szűzanya is nagyon is örülné, ha ma este Jézussal találkoznátok. Jézust oly egyszerű módon „enni” adják nektek, teljes egészében nektek adják. De ha Istent nem kellő hittel

fogadjuk a szentáldozásban, nagyon szegények vagyunk, ezért a Szűzanya szeretne nekünk segíteni, hogy valóban találkozzunk Jézussal.

Ezért kérek benneteket, hogy vegyetek részt ma este a szentmisén: ne zavarjon titeket, hogy nem értitek a nyelvet. Én valóban itt szeretnék lenni egy hétig az emberek között, akiknek nem értem a nyelvét és szeretnék velük imádkozni oly módon, hogy csak ezt ismétlem: „Istenem, szeretlek”, vagy „Jézusom, szeretlek”, lehunyt szemmel; az, aki a szívet érti, annak nem kell füllel is hallania. Éreztetek magatokat szerencsés helyzetben, ha nem értitek a horvát nyelvet: szentmise alatt alakítsátok ki magatokban mély csendet, lehunyt szemmel és belső kiáltással: „Jézus, Jézus, Jézus!” Jézus legyen szívetek, elmétek középpontjában. Ezért kérek benneteket, hogy a szentmise alatt is, amelyet horvát nyelven mondanak (olasz nyelvű olvasmánnyal és talán valamely olasz énekkel is), igyekezzetek a szentmisén részt venni. És amikor résztvételt mondok, azokra gondolok, akik a templomban vannak, de azokra is, akik az udvaron lesznek, mert az udvar is olyan hely, ahol a szentmisét mondják. Kérek benneteket, ne dohányozzatok a templom környékén, ne beszélgessetek, hanem maradjatok csendben. Segítsetek nekünk, hogy ezt a helyet, mint a csend szigetét tartsuk fenn.

Este hatkor kezdjük el a szentolvasót mondani, minden titok előtt néhány szót olaszul is elmondunk; este hétkor kezdődik a szentmise. A szentmisét minden este értetek mondjuk, valamennyi zarándokért és a világ békéjéért. Ne felejtsetek el, hogy minden este hét órakor szentmisét mondunk itt értetek; ha már otthon

lesztek, igyekezzetek éppen ebben az órában azokkal egyesülni, akik itt, Medjugorjében imádkoznak.

A szentmise után hét Miatyánkot, Üdvözlégyet és Dicsőséget imádkozunk el és hívjuk a Szentlelket. Utána a betegekért imádkozunk. De a valamenyi betegért mondott imádság csak akkor lesz hatékony és hasznos, ha élitek Jézussal a közösséget az eucharisztia-ban. Ezért készüljétek fel erre.

Még arra is kérlek benneteket, ne menjétek el a plébániára, hogy a látnokokat a jelenés alatt lássátok. Emlékeztetek benneteket azokra a szavakra, amelyeket a Szűzanya mondott: **„Jobb, ha az emberek a templomban maradnak és hit-tel imádkoznak, minthogy kíváncsiskodjanak a látnokok körül a látomások idején.”**

Jobb nektek, ha itt maradtok és hit-tel imádkoztok, ahelyett, hogy kíváncsiskodnátok. Azokon a jeleken kívül, amelyeket sokan láttak, van itt még valami negatív dolog is: vannak, akik a napot nézegetik, hogy jeleket lássanak. Azt mondom nektek: Jézust nézzétek. Nézzétek a szívetekben, keressétek az imádságokban: az általatok látható jelek mind elmúlnak és ti ezeket mind el is fogjátok felejteni, csak az a jel, amely a szívetekbe íródik, lesz maradandó.

Ezért keressétek inkább a jeleket a szívetekben, éljétek a kegyelmet és legyetek nagyon elégedettek. Végül még valamit mondom nektek: miért mondom nektek, hogy fogadjátok el a Szűzanyát és helyezétek a középpontba? Elmondom saját tapasztalatomat, hogy boldogok lehettek, hogy megteljétek örömmel, békével, hogy több életetek legyen ezen a földön: ne felejtsetek el azt, amit Jézus mondott: „Boldogok a szegények, boldogok azok, akiket üldöznek” stb. Ha elkezditek élni azt, amit mondtam, már itt a földön boldogok tudtok lenni.

Azt kívánom, hogy mindannyian legyetek boldogok, kezdjétek el azzal, hogy ma este boldogok lesztek, hogy ezt a boldogságot hazavihessétek családokba, országokba. És hogy az üzenet, amelyet egyházközségekbe visztek, saját életetek boldogsága legyen. Áldásomat adom rátok.

Tomislav Vlasic - 1985 május 31.

Jozo atya katekézise

Drága gyermekek! Ma is imára hívlak benneteket, és arra gyermekeim, hogy szívetek úgy nyíljon meg Istennek, mint virág a nap melegének. Veletek vagyok és közbenjárók mindnyájatokért. Köszönöm, hogy választotok hívásomra. Medjugorje, 2012. április 25.

Drága testvéreim!

Ismét egy ilyen rövid, őszinte anyai üzenet a Béke Királynőjétől számunkra. Üzenetét most is mindannyiunk meghívásával kezdi. **„Ma is imára hívlak benneteket!”** Medjugorje többek között ima. Az Egyházzal közösségben a szentmise előtt imával készülünk a Föltámadással való találkozásra, a Szentháromság titkának megismerésére, a kenyértörésre. A szentmise után imával hálát adunk a legnagyobb ajándékért – hogy a szeretetlakomán egyesülhetünk az Úrral.

A Jelenés hegyén is imádkoznak. Folyamként áradnak az imák és kérések, a hála, és önmagunk felajánlása Istennek Szűz Mária által. A zarándokok

az Úr Keresztje felé a Krizsevác hegyre menve a keresztút imáját végzik, leküzdve a hegyre való veszélyeket. Ezáltal, mintegy az Úrtól tanulva, hogyan kell elfogadni és vinni a keresztet. Minden az ima ájtatosságába van öltöztetve. Az ima itt mindent átjár. Itt minden az imára batorít. A régi világból, az ókorból örököltük az ismeretet, kultúrát és a bölcsességet. A történelem említést tesz egy emberről, fizikusról, Archimédeszről. Egyszer azt mondta: „Adjatok nekem egy emelőt, mutassatok egy támaszpontot, és én felemelem ezt a Földet.” De ezt senki sem adhatta meg neki. Hová, mihez támasztaná azt az erős emelőt, amellyel felemelhetné a Földet?

Amit nem tudott elérni, megtenni Archimédesz, erre Lisieuxi Kis Szent Teréz azt mondja: hogy minden keresztény imájával megteheti. Ő az imában látja azt az emelőt, amellyel emelhető a világ. Ennek a világnak szüksége van erős közbenjárókra, akik Isten színe előtt fognak állni és imádkozni, amíg a Szentlélek nem újítja meg ezt a Földet, az Egyházat, és a családot.

„Az ima olyan erős, mint az Isten”,- mondogatták a szentek, ezek a csodás emberek, akik bíztak az imában. Ők az ima által felemelték, elkezdték megváltoztatni a világot. Hiszed, hogy ez lehetséges!?

A Katolikus Egyház Katekizmusa szerint: Az emberek, akik gyakran nem tudják, hogy munkatársai az Isteni akaratnak, az Isteni tervnek megfontoltan lehetnek részesei cselekedeteikkel, imáikkal, sőt még szenvedéseikkel is. Így lesznek egészen Isten és az ő országának „munkatársai” (1.Kor3,9). /307/ Isten munkatársa az ima embere, az alázatos és bizalomteljes ima, mely áthatol a mennyekbe. Megújítja önmagát és a föld arculatát. Martini bíboros Milánóból azt mondja: „Az ima ugyanaz, mint az élet. A keresztény ima ajándék, s egyúttal része Jézus imájának az Atyához.” Az ima, a mi válaszuk Istennek, Aki Igéje által szól hozzánk. Ezért nagyon fontos ima előtt belépni szívünkbe és lelkünkbe. Belépni a csendbe, a békébe, amelyben először is megbocsátunk minden ellenségünknek. Ezután fordulunk az Atyához, kérjük, hogy Ő is bocsásson meg nekik. Majd vegyék kezetekbe a Szentírást, s ajándékozzatok Istennek az időt, hogy szólhasson hozzánk. „Szólj Uram, szolgád hallgat.” – mondta a kis Sámuel. A katekizmus úgy tanít minket, mint az újszövetség prófétáit. Ahogy Héli főpap tanította a kis Sámuel, az Egyház úgy tanít minket.

A hit imádsága nem csupán abban áll, hogy mondogatjuk: „Uram, Uram”, hanem a szív készségében az Atya akaratának teljesítésére. /2611/

A Jézushoz intézett imádságot Jézus már nyilvános működése idején meghallgatta olyan jelekkel, melyek halálának és Feltámadásának hatékony erejét elővételezik: Jézus meghallgatja a hívő imádságot, akár szavakba foglalt, akár ki nem mondott. /2616/

Jézus egész életében példaképek adta magát nekünk: Ő a „tökéletes ember”, aki arra hív, hogy tanítványai legyünk és kövessük őt: alázatosságával példát adott nekünk a követésre, imádságával imádkozni tanít, szegénységével arra szólít, hogy a nélkülözéseket és üldözéseket készséggel vállaljuk. /520/

Jézus imánk példaképe. Mindig kapcsolatban van az Atyával. Ez az erős beszélgetés az Atyával bátorít minket arra, hogy úgy forduljunk Hozzá, ahogy arra minket Jézus tanít. Jézus megtanít minket a Miatyánk imájára. A Miatyánk szavai az evangélium összegzése és tartalma. Jézus így szólítja meg az Istent. Arra tanít, hogy mi is hasonlóképpen cselekedjünk.

Kimondva Istennek azt, hogy Miatyánk, bizonyosságot ad a mi szívünknek, hogy meg leszünk hallgatva. Jézus ezt az imát a szívünkbe teszi, és azt akarja, hogy mi is úgy imádkozzunk, mint Ő. Imánk biztos kapcsolat Istenrel. Ebből az ima kapcsolatból az ember megtelik békével, kegyelemmel, biztonsággal és hittel. Az imában összekulcsolt kezek a legerősebbek.

Akkor vagyunk győztesek, amikor térden állunk Istenünk előtt. Amikor megszakad ez a kapcsolat Istennel, elveszítettük életünk célját és értelmét és elkezdünk bolyongani. Mindazok, akik elhagyták Istent, előbb elhagyták, és teljesen elutasítják az imát. Ha meg akarjuk nyitni szívünket Jézusnak, akkor el kell kezdeni imádkozni. Ha Istent és kegyelmét meg akarjuk őrizni családinkban, akkor közösen el kell kezdenünk imádkozni. Most tavaszkor minden változásban van. Minden halottnak látszott, sötétnek, most viszont zöldül és friss. Minden növekszik. Minden virágzik. A tavaszi napsugár bőven adja magát mindennek. Melegével és fényével életre kelt minden magot. Minden életre kell. Ébrednek, és növekszik. Minden új ruházatba öltözködik, új életre. Ez a menet a sötétség honából a világosságra a legszebb dicsőítés, melyet tapasztal a szívünk és megismer a lelkünk. Érzéseinket és csodálkozásunkat átváltoztatja a nagy Teremtő iránti hála-imává. Minden virágszál azt mondja nekünk, hogy Isten szeret minket, hogy nem feledkezett meg rólunk, és nem hagyott el minket. Ha a virág annyira gyönyörű és ünnepélyes, mennyivel inkább díszesebb az ember lelke? Menjünk a természetbe és hallgassunk bele a madarak énekébe, és érezzük meg a tavasz örömét. Kössük össze imáinkat az egész természet bájos és harmonikus zenéjével. „Ébresszük fel hitünket! Is-

merjük meg nagyságunkat! Ember ne lépkedj kicsiként a csillagok alatt.” – figyelmeztet a költő.

Ebben a hónapban a következő szándékokra fogunk imádkozni:

1. A látnokokért és családjaikért, hogy hathatósan adják át az üzeneteket a zarándokoknak és az egész Egyháznak. Hogy megtanítsanak minket imádkozni, s hogy imádkozzanak a zarándokokkal és az Egyházzal. A Bizottság tagjaiért, akiket az Egyház küldött, hogy lássák és lelkesedéssel elfogadják a Béke Királynő üzeneteit. Hogy tapasztalatukkal és tanúságukkal segítsék a zarándokokat és az Egyházat.
2. Ez évi Találkozónkért és minden résztvevőért, hogy mint imaközösség Szűz Máriával, elteljünk a Szentlélekkel és ajándékaival, amelyek annyira fontosak számunkra. Lelki atyánkért, hogy visszatérjen hozzánk, és átvegye a Szűzanya Látogatása imacsaládjának vezetését az Egyház javára.
3. Minden zarándokért, főleg betegekért, tehetetlenekért, mindenkiért, aki zarándokként keresi a neki szükséges kegyelmeket, úgy maga, mint a családja számára. Minden gyóntatóért, papért, hogy alázattal és türelemmel szolgálják ki a szentségeket Isten hűséges népének. Papi és szerzetesi hivatásokért, hogy a Béke Királynője megajándékozzon minket és megáldjon új hivatásokkal.

Drága testvéreim! Lelkiismerettel fogadjátok az Anya üzenetét és a meghívását, és úgy válaszoljatok, hogy mindannyian hallhassuk szívünkben: „Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra”.

„Ma az aktívabb imára és a szentmisen való részvételre hívlak meg benneteket. Azt óhajtom, hogy minden szentmise számotokra Isten megtapasztalásává váljék”

Előbb a látnokok körüli helyzetet ismertetem és utána az üzeneteket.

Most négyen vannak, akik a Szűzanyát látják: Vicka, Ivan, Jakov és Marija minden este. Ivankának a Szűzanya május 7 -én jelent meg utoljára. Egy szerdai nap volt. Hétfőn mind együtt imádkoztak a plébánián: Ivanka, Marija, Ivan és Jakov. Vicka beteg volt. A plébánia épületében imádkoztak és két perc múlva, amennyi ideig a jelenések rendszerint tartanak, Marija, Jakov és Ivan azt mondták: „Ode”, mint amikor a Szűzanya elmegy, de Ivanka még extázisban maradt és Marija nekem, személyesen azt mondta: „Megijedtem, mert nem érttem, mi történik Ivankával.” A Szűzanya valóban mindegyiküknek egyidőben érkezik meg és egyidőben megy el. Térden állva maradtak és folytatták imájukat. Ivanka továbbra is látta a Szűzanyát, még hat percig maradt így egymagában, és ezalatt a jelenés alatt a Szűzanya rábízta a tizedik titkot és befejezte az Egyház és a világ jövőjének az elbeszélését (amit majdnem huszonkét hónapig mondott el nekik), úgy emlékszem, 1983 júniusában kezdte el. Majd arra kérte Ivankát, hogy a következő napon (kedd, május 7-e) várja meg egyedül odahaza. Ivanka így tett. A többi a plébániára jött és itt imádkozott.

Ivanka otthon imádkozott és ez a jelenés egy óra hosszát tartott. Ivanka így írta le: a Szűzanya azt mondta nekem: „Ez az utolsó rendszeres megjelenés. A jelenések minden évfordulóján jelenek majd meg neked, a legközelebbi kivételével. (Tehát 1985-ben nem.) Jól meg kell őrizned a titkokat és a szövegeket, amelyeket rád bízam. Egy napon, amikor mondom neked, odaadhatod ezeket.” Ivanka megerősítette, hogy a Szűzanya újból mondta az időpontot, amikor a nagy jelet hagyni fogja, de nem tárt fel

semmit.

A Szűzanya még azt is mondta Ivankának: „Nem kell azt gondolnod, hogy a te hibád, ha befejezem jelenéseimet veled. Ez volt a Fiam terve veled. Köszönöm, hogy követted mindezeket az üzeneteket és hogy másoknak is elmondad. Olyan kegyelemben részesültél, mint kevesen ezen a világon. Tudom, hogy szomorú leszel, de fel kell ajánlanod szomorúságodat a világ megtéréseére.”

A Szűzanya azt kérdezte Ivankától, van-e valami kívánsága, és ő rögtön azt mondta: „Látni szeretném földi anyámat.” És abban a pillanatban - mondta Ivanka: „Láttam és átölelhettem.” Anyja azt mondta neki: „Meg vagyok veled elégedve.” Majd az anyja eltűnt és Szűz Mária ott maradt. Ivanka így írja le: „Még sohasem láttam ilyen ragyogónak, ilyen szépnek. Két angyallal volt, akik egész idő alatt vele maradtak.”

Ivanka átölelte és megcsókolta őt. A Szűzanya ezután eltűnt. Ivanka a jelenés után nagyon szomorú volt. Vicka azt mondta: „A jelenés után hozzám jött és hosszasan sírt.”

Én másnap beszéltem Ivankával: tőle kaptam mindezeket a részleteket a jelenésre vonatkozóan.

Megkérdeztem tőle: „Akkor te most minden titkot tudsz, mit mondjak a zarándokoknak? Reményt vagy félelmet?” Azt mondta: „Reményt. A Szűzanya azért jött, hogy megmentse minket. Imádkozzatok.”

Ez a helyzet Ivankával: amikor tud, eljön a szentmisére. A Szűzanya még néhány személyes tanácsot is adott neki. Ő nem akart semmit sem mondani, én ezért azt mondtam neki: „Mondj nekem valamit, segíteni szeretnék a többinek.” Azt felelte: „Nem, ezek személyes dolgok, és nem akarom ezeket elmondani. A Szűzanyának megvan az oka rá.”

Vickával ez a helyzet. Már mondtam nektek, hogy Vicka megbetegedett: fáj a feje és nehezen jön el a templomba. Tegnap itt volt. A Szűzanya folytatja neki a világ jövőjének elbeszélését.

Jakov, Ivan és Marija nem kaptak semmiféle különleges feladatot: a jelenés alatt, amely egytől öt percet tart, a Szűzanyával imádkoznak a békéért, kérik az áldást valamennyi zarándokra, különösen a betegekre és különféle dolgokért is imádkoznak.

A Szűzanya még minden csütörtökön adja az üzeneteit.

Egy-két szót Mirjanáról: amint tudjátok neki a Szűzanya 1982 karácsonykor jelent meg utoljára és azt ígérte, hogy a születésnapján megjelenik, így az idén március 18 -án is. A jelenés körülbelül tizenöt percig tartott, a következő napon körülbelül hét percig. Mirjana azt mondta, hogy a Szűzanya sok részletet mondott el a titkokra vonatkozóan, de ő még nem mondhat semmit. Sokat imádkozott a nem hívőkért és sokat beszélt róluk: Mirjana még a Szűzanya egyik mondatát is idézi: **„Ők is az én gyermekeim. Miattuk sokat szenvedtek Ha ők tudnák, hogy mi vár rájuk, ha nem térnek meg! Mirjana, imádkozzál értük”**. Két dolgot mondom erről az üzenetről: először is ezt a mondatot: **„Mirjana, imádkozzál értük.”** Úgy kell ezt értenünk és személyesen magunkra vennünk, mintha a Szűzanya a mi nevünket mondta volna. Egy másik dolog: ki a nem hívő? Azt mondom nektek, hogy a nem hívő néha a mi saját bőrünk alatt is megtalálható. Természetesen mindazokra gondolhatunk, akik nem is-

merik Istent, akik azt mondják, hogy nincs Isten. Igen, őrájuk is. De vannak mások, sokkal veszedelmesebbek, akik azt mondják: „Ismerem Istent, keresztény vagyok”, de úgy élnek, mintha nem ismernék Istent.

Például amikor egy keresztény káromkodik, ha lerészegedik, ha rosszat cselekszik másoknak, ha konfliktusokban él, ha nem óhajt kiengesztelődni, ha nem foglalkozik a betegekkel, gyakorlatilag ateista. Vigyázzunk tehát saját magunkra is.

Mirjana azt mondja, hogy a Szűzanya kivette a kezéből a rózsafüzért és azt mondta: **„Mondd meg mindenkinek, hogy így kell imádkozni. A rózsafüzér nem szobadisz. Tehát imádkoznunk kell.”**

Arra kérlek benneteket, hogy az imádság alatt ne álljatok a plébánia előtt: menjetek be a templomba, a pap majd szól nektek, amikor a látnokok elkezdenek imádkozni, rendszerint valamivel hét óra előtt.

Még valami mást is szeretnék nektek mondani, mivel sok zarándok érkezik: már bizonyára sokakat láttatok, akik üzletelni jöttek ide, akik emléktárgyakat és sok minden mást árulnak. Nagyon kérlek benneteket, ha emléktárgyat akartok innen, vegyetek egy kis érmet, vagy képeslapot vagy rózsafüzért, de ne vegyetek mást.

Miért? Ha elkezdtek vásárolni, napról napra több árus érkezik: valóban küzdenünk kell ellenük. Amint egy nagy busz megérkezik, már rohannak az emléktárgyaikkal és elvész a légtér. Sok zarándok azt mondta nekem: „Örü-

lünk annak, hogy nincs nagy vásár.” De azt mondom nektek, hogy kettőn áll a vásár: azon, aki elad és azon, aki vesz. Ha ti nem vesztek, nincsen vásár, ha inni vagy enni valót vesztek, az rendben van, de ezeket a dolgokat ne vegyétek. Ha akarjátok, vásárolhattok Mostarban vagy Ljubuskiban vagy más helyeken, ahol ilyen városok vannak. Mindnyájatoknak köszönöm, ha elmondjátok a többieknek is, néha elfelejtetek szólni. Ezt zárójelben mondtam, de ez is nagyon fontos. Most pedig rátérek az üzenetekre.

Az első, mindenkinek szóló, általános és legfontosabb üzenet a Szűzanya jelenléte. Még ha a Szűzanya csak csütörtökön ad is üzenetet, minden este megjelenik és ez olyan üzenet, amelyet szavakkal így tudunk kifejezni: **„ÉN az édesanyátok vagyok. Veletek vagyok.”** És mindig, amikor a látnokoknak azt mondja: **„Menjete békével”**- nekünk is mondja.

Ebből a jelenlétből minden egyéb történet is megérthető. Például az, hogy milyen hihetetlenül terjed ez az üzenet. Azt mesélték nekem, hogy egy kis mexikói csoport az üzenetéről szóló könyvecskét több, mint egy millió példányban adta el. Azt mondták, hogy már összejöveleik is vannak. A medjugorjei üzenet tehát terjed. Ez a csoport azt mondta nekem: „Nincs több időnk, mert meghívtak bennünket, hogy ismertessük.” Sokan elfogadták az imádságot, a böjtöt: a Szűzanya békére hív meg bennünket és mindnyájan szomjazunk a békére, mindnyájan akarjuk.

Látható, hogy sok pozitív ember van, aki jót akar; ha néha nem tudjuk, hogyan, csak így a Szűzanya jelenlétével magyarázhatók meg ezek a mozgalmak, a sok megtérés, a sok kegyelem és gyógyulás is. Mindez jel számunkra, nagy adomány, nemcsak a mi plébániánk, hanem az egész világ, minden keresztény számára. Tudjátok azonban, hogy egy adomány ugyanakkor mindig kötelezettséget is jelent. Ha tehát kapunk, előre is kell vinnünk és ha előre visszük, senki sem veszít, mindenki kap. Utunk irányjelzői azok, amiket a Szűzanya konkrétan kér tőlünk: a Hízszekegy, hét Miatyánk, az egész rózsza-

fűzér, a Biblia olvasása, hetenként két nap böjt és havonta gyónás.

Röviden: miért a Híszkegyet? A Szűzanya a hitet kérte. Hogyan kezdünk el hinni? Ez kegyelem: mi mindnyájan, akiket megkereszteltek, már a hit kegyelmével rendelkezünk, de a hit csak akkor gyarapodhat, ha mi naponta az Úr mellett határozzuk el magunkat. A Híszkegy azt jelenti, hogy rábízunk magunkat az Úrra, nemcsak tudomásul vesszük, hogy van Isten; ily módon a Szűzanya minden nap valóban azt kívánja, hogy az Úr mellett határozzam el magam.

Hét Miatyánkot kér, mert erre senki sem találhat mentséget: nem tudom elkezdeni. Ez nagyon egyszerű. De a hetes számban teljesség is van: a hét szentség, a Szentlélek hét adománya, a Szűzanya hét fájdalma, tehát mindig egy teljesség. Olvasni kell a Szentírást, természetesen, az Igét, amelyet a Szűzanya is ismert. És imádkozzuk a rózsafűzért, ez nagyon egyszerű, elmélkedő, biblikus ima, amely kombinálható a csenddel, énekekkel, könyörgésekkel, nagyon alkalmas olyan családokban, ahol gyerekek is vannak, mért kissé ütemes is. Tehát mindazok, akik a rózsafűzér imádkozását valamelyest meg tudják szervezni, jól tudnak imádkozni.

Mire való a böjt? Sok mindent olvashattok a böjtről, de én azt mondom nektek: kezdjétek el. A böjt olyan, mint az imádság, a keresztényekre kötelező, mert Jézus maga is böjtölt, böjtölt a Szűzanya és minden szent is. Azt is tudjátok, hogy Szent Ferenc hány napig böjtölt. Ez a böjt így is kifejezhető: egy napig éljünk kenyéren. Ez nagyon fontos, mert így apránként hozzászokunk egy egyszerű élethez. Láthatjuk, hogy a szükséges megvan, nem kell aggódnunk és ez segítség azon vágyunk ellen, hogy mindig többet és többet akarjunk. De a biztosabb dolog ez: kezdjétek el böjtölni és meglátjátok mi történik. De ahhoz, hogy könnyebben böjtölhessünk, imádkoznunk is kell. No meg a havi gyónás: ez természetesen nagyon fontos, hogy a kiengesztelődésben megkapjuk a szentségi kegyelmet.

Csak a legutóbbi üzenetet mondom el nektek, mert nagyon fontos: „**Drága**

Gyermekek! Ma az aktívabb imára és a szentmisén való részvételre hívlak meg benneteket. Azt óhajtom, hogy minden szentmise számotokra Isten megtapasztalásává váljék. Azt kívánom mondani a fiataloknak: legyetek nyitottak a Szentlélek előtt. Isten szeretne magához vonzani benneteket most, amikor közeledtek Hozzá, főleg ezekben a napokban, amikor a Sátán tevékenyebb. Köszönöm, hogy hallgattatok hívásomra.” Ezt az üzenetet kaptuk most csütörtökön, vagyis két nappal ezelőtt.

Miért olyan fontos ez az üzenet? Azt mondom, hogy ezzel az üzenettel a Szűzanya mindazt megismételte, amit eddig mondott. Miért? A behatóbb imádság mit jelent számotokra, számunkra, mindannyiunk számára?

Mindegyikteknek tudnia kell, ebben a percben hogyan imádkozik. Mi történik a családokban? Ki ad indítást a családokban az imára? Hogy mindig az anya-e, és a többiek hagyják magukat noszogatni... Valamivel aktívabbnak kell lennünk, úgy gondolom, a családi imádság megszervezésében is. Ha az egyik előkészít egy bibliai szöveget, a másik vezeti a könyörgéseket, az éneket, valaki más a bevezetést az üzenetekhez, ismét más az Üdvözlégyet, az ugyan formai dolog, de nagyon fontos, mert ha egy valakinek, az apának vagy

az anyának kell mindig mozgatni, megvan a veszélye annak, hogy belefárad. Tehát mindenkre érvényes az elmélyültebb, aktívabb imádság.

Ez ugyan formális vonatkozás, de az aktívabb imádság belső vonatkozása is. Ha szívvel imádkozunk, nem unatkozunk: aki aktív, távol tudja magától tartani az unalmat és aktívan tud imádkozni.

Azt mondhatjuk, hogy ugyanezt a fogalmat, ugyanezt a tartalmat találjuk abban a kifejezésben, hogy szívvel imádkozunk. Aztán az aktívabb imádságra, úgy gondolom, az is mondható, hogy ne csak akkor imádkozunk, amikor fáradtak vagyunk, amikor nincs más tennivalónk, hanem a nap folyamán olyan időpontokat kell találnunk, amikor aktívak lehetünk; ha fáradtak vagyunk, ha csak akkor imádkozunk, amikor fáradtak vagyunk, azzal a veszéllyel járhat, hogy nem lehetünk aktívak. Így lépésről-lépésre sokat tanulhatunk.

A szentmisével kapcsolatban meg vagyok győződve a következőkről. Látom ennek a misének a tapasztalatait, amely annyi más misékre is jellemző: az emberek az utolsó pillanatban érkeznek, amikor már a harang szól, a mise végén pedig gyorsan távoznak; ha nehezen találnak parkoló helyet, kissé idegesek lesznek és akkor lépnek be a temp-

lomba, amikor a mise már megkezdődött. A mise alatt az emberek talán egy kis békességet találnak, de a mise befejeztével elsietnek. Ha így teszünk, mindig az a kockázat, hogy a mise így nem válhat Isten eleven megtapasztalásává; vagyis fel kell készülnünk. Egyszer a Szűzanya azt mondta: **„Jöjjetek valamivel korábban a templomba.”** Később megértettem: jöjjünk húsz perccel korábban, ennyi idő alatt elmondhatjuk a rózsafüzért, hogy felkészüljünk, mise után pedig maradunk még tíz percig. Nézzétek, ha valakit nevelni akarunk, nem mondhatunk tíz percet, húsz percet, hanem annyi ideig kell maradnunk, amennyi alatt valami bekövetkezhet.

Egyszer a Szűzanya azt mondta: **„Néha jobb el sem jönni a szentmisére, mint futva jönni és futva eltávozni.”** Akkor egy pap ezt szinte botránynak tekintette és azt kérdezte tőlem: „Hogyan is mondhat a Szűzanya olyat, hogy jobb volna, ha nem jönnének?” Én ezt így magyaráztam: „A Szűzanya nem a szentmise értékéről beszélt, de néha, amikor nem veszünk jól részt a szentmisén, valóban az a veszély áll fenn, hogy nem kapunk semmit, és ha másnap sem kapunk semmit, egy napon majd el sem megyünk a szentmisére.” Még az olyan konyhában is, amelyben

a legjobb ételeket készítik el, ha nem eszünk, éhen halhatunk. Ezért fel kell, hogy készüdjünk, a mise a középpont.

Látjátok, most talán megérthetitek, hogy miért imádkoznak nálunk egy órát a szentmise előtt és miért maradnak itt hét Miatyánkra és a betegek imádságára. Nézzétek, a rózsafüzér titkaival felkészülünk és a szentmisén kegyelmekben részesülünk. Láttam, hogy nem annyira fontos a szavakat érteni, fontosabb saját nyelvünkön imádkozni és elmélkedni és akkor megkapjuk a kegyelmeket.

Szentáldozáskor azt mondjuk: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd és meggyógyul az én lelkem”; márpedig, ha a szentmise után azonnal elrohannunk, Jézusnak nincs ideje lelkünket meggyógyítani, ha minden gépiessé válik.

Maradjatok, imádkozzatok, mondjátok hálát tehát, imádkozzatok mindig a gyógyulásotokért, mások gyógyulásáért, saját szavaitokkal. Ily módon a szentmise Isten élő megtapasztalásává válik.

Harmadik dolog: a fiataloknak ezt mondta: **„Legyetek nyitottak a Szentlélek előtt.”** Ez vonatkozik az idősebb fiatalokra is: valóban azt mondom nektek,

hogy a szív és a lélek tekintetében mindnyájan fiatalok lehetünk. Az idősebb, ha hagyja, hogy az imádság megmozgassa, hogy életében valami megváltozzon, valójában fiatal; az az ifjú viszont, aki azt mondja, hogy nem tud erről vagy arról lemondani, már lélekben öreg, mert nem mozdul meg. Tehát mindenki fiatal közülünk, aki engedi megmozgatni magát.

Van egy másik nagyon fontos dolog: az Úr mindnyájunkat magához akar vonzani. Amikor az Úr magához akar vonzani minket, olyan mint egy atya, mint egy anya, kegyelmeiben akar minket részesíteni. Márpedig mi - ezt kissé tréfásan is mondom - már hozzászoktunk ahhoz, hogy igyekszünk kicsúszni a kezéből. Ha békesség nélkül, szeretet nélkül maradunk, ha konfliktusokban maradunk, azt mondom nektek, hogy ez a mi hibánk. Az Úr adni akar nekünk, de mi szabadulunk tőle, mondván: „nincsen időnk”.

Ennek az üzenetnek egy másik része is nagyon fontos: a Sátán nagyon aktív. Ez mindig világos, hiszen ahová az Úr sok kegyelmet ad, ott a Sátán tevékeny, meg akarja akadályozni. Tehát figyeljünk jól: az Úr valóban nyitott, hív bennünket, és ha megnyílunk, sokat kapunk. *Slavko Barbaric - 1985 május 18.*

Az imádság szerepe a világban

Számtalanszor tapasztaljuk, hogy szavaink süket fülekre találnak. Ilyenkor ne okoljunk soha másokat, mivel a szemrehányásokban mindig van valami tisztátalan. Sokkal jobb, ha ilyenkor imádkozni kezdünk, érezve szavaink kölcsönös végességét. Csodálatos erőtere és szótlán csöndje van az imádságnak. Igen, imádkozni annyi, mint eljutni Isten csöndjébe, abba a néma közegbe, amely ugyanakkor az egyedül tiszta beszéd Isten és ember, ember és ember között. Ha minden zavaró elemtől meg akarjuk tisztítani imánkat, minden rejtett önzéstől, nagylelkűségbe öltözött rút kicsinyességtől, okosabb Istenre bízunk, hogy mit is kérünk tőle, mit is üzenünk általa egy másik embernek. E néma és kérdésektől – kikötésektől mentes ima, amelyben lemondunk akaratainkról, és Istenre bízunk, miként boldogítsa és vezesse akár feleségünket vagy gyermekünket, vagyis azokat, akiket Isten legközvetlenebbül ránk bízott, s akikkel szentsége szerint is egyek vagyunk – igen, még hozzájuk intézett szavaink közül is a legtisztább és legszebb az a néma imádság, amely megfogalmazását egyedül Istenre bízunk.

Pilinszky János